

***İnsan mahremlerine sahip olmakta zorlanmaya başladığını
ilk algıladığı anda yaşlandığını da hissetmeye başlıyor.***

*Evinizde size özel ve her göze açık tutmadığınız,
sandık sepet, çekmece dolap, ne varsa..
kendi eliniz kolunuzun kolayca ulaşamadığı ne varsa..
açmak zorunda olduğunuz gerçeği ile ilk karşılaştığınızda
yaşlılık durumu ile yüz yüze geldiniz demektir.*

Çok kısa bir süre sonra.. bedeniniz için de aynı duyguları yaşamaya başlarsınız.

***Yaşlılık insan yaşamından MAHREM duygusunu çeker alır..
Benim için de.. en dayanılmaz olan da bu olacak gibi görünüyor.
Özellikle de akıl en ince detayı bile atlamadan algılayabiliyorsa..***

*Sevgili annemin son yıllarında
içim parçalanarak izlemek zorunda kaldığım “O’nun yaşlılığının acı gerçeği” de bu idi..
Ve sevgili annem Alzheimer hastası olduğu halde
duygusal güdülerle bu duyguları hissedebilmekte ve için için üzülmekteydi..*

***Toplumsal örgütlenme biçimi ile biçimi henüz..
insan yaşamındaki bu yüksek seviyeli detayı fark edebilecek düzeyde değil.***

***Yaşlının sevilmesinden önce sayılması gerekiyor.
Çünkü insan eşyayı da sevebilir; ama saymayı aklından bile geçirmez.***

*Çevremizde.. dikkatli bakarak yaşamak, alışkanlığımız olmuş ise,
eşyaya da insan emeği olmasından ötürü saygı sözcüğünü anımsatan bir özenle yaklaşan
insanlar olduğunu görebiliriz.*

***Yani diyorum.. bu bakış inceliği toplumsal bir vasfımız olursa..
Kimbilir, çocukları da yapış yapış bir sevgi ile kucaklayıp öpmeyi
kıvamında bırakarak..
onlara da onların algı seviyelerinde saygı göstermeyi başarabiliriz.***

Toplumsal eğitim ve öğretim başka türlü nasıl gerçekleştirilebilir ki..